

INGEZONDEN.

De redactie behoudt zich voor, ter bevordering van spoedige plaatsing der stukken, zoo noodig eenige bekorting aan te brengen.

DE NAJAARSVERGADERING VAN HET GENOOTSCHAP VOOR GESCHIEDENIS DER GENEES-, NATUUR- EN WISKUNDE.

In de vorige aflevering van het *Tijdschrift* vonden de lezers op blz. 4711 het programma der Najaarsvergadering van het Genootschap voor Geschiedenis der Genees-, Natuur- en Wiskunde, op Zaterdag 15 en Zondag 16 October te Gorinchem 1).

In het Genootschap heerscht de gewoonte, ten einde belangstelling te wekken voor de Geschiedenis der genees-, natuur- en wiskunde, om de wetenschappelijke vergaderingen toegankelijk te stellen voor hen, die niet lid zijn van het Genootschap.

Ik vestig hierop de aandacht, omdat in de vergadering van Zondagmiddag twee onderwerpen zullen behandeld worden, die veel belangstelling waard zijn. Het bestuur van het Genootschap noodigde prof. dr. K. WESSELY, den ophthalmoloog uit München, die bijzondere studie van GOETHE maakte, uit om te spreken over GOETHE als *Naturforscher*. In diezelfde vergadering zal dr. A. SCHIERBEEK een voordracht houden over het werk van ANTONI VAN LEEUWENHOEK. Deze twee beroemde mannen, wier sterf- en geboortejaar wij in 1932 herdenken, beide *Naturae Curiosi*, leeken op wetenschappelijk gebied, maar niettemin bijzonder verdienstelijke werkers, zijn een talrijk gehoor waard, vooral wanneer hun verdiensten door ervaren sprekers worden verteld.

Het bestuur van het Genootschap zal het zeer op prijs stellen, wanneer zij Zondag 16 October vele gasten in het stadhuis van Gorinchem zal mogen begroeten.

B. W. TH. NUYENS.

1) Het programma is gewijzigd als volgt: Op Zaterdagavond spreekt dr. w. E. VAN WIJK, Rotterdam, over De Gregoriaansche kalender 350 jaar oud. De voordracht van dr. VAN ANDEL op Zondagmorgen vervalt en wordt vervangen door een voordracht van dr. F. M. G. DE FEYFER over JAN STEVEN VAN CALCAR.

OVER DE HEUPAANDOENING VAN PERTHES.

Dr. COLAÇO BELMONTE beschrijft in dit *Tijdschrift* van 24 Sept. j.l. een volgens hem tot heden onbekenden vorm van de ziekte van PERTHES, *beginnende met een „beenhaard“ onder de epiphyse*. Wie meent, dat deze nog niet is beschreven, is niet met de literatuur op de hoogte. Ik heb in 1917 in dit *Tijdschrift* een artikel over de ziekte van PERTHES gepubliceerd, waarin men kan lezen: „ook de dijbeenhals kan aan het proces deelnemen. Hij vertoont dan in den bovensten buitensten hoek donkere gedeelten omgeven door normaal beenweefsel. Vele schrijvers wijzen met nadruk op het optreden van dezen haard in den dijbeenhals (DELITALA, TAYLOR, DREHMANN). Volgens NIEBER (*Z. f. Orthop. Chir.* Bd. 35, 1915) komen deze haarden in den dijbeenhals langs de geheele epiphyselij n voor en dus niet alleen in den bovenbuitenhoek.”

H. TIMMER.

DE ADERLATING.

In zijn bijdrage „De aderlating in theorie en practijk”, in het laatste nummer van dit *Tijdschrift*, schrijft dr. M. A. VAN ANDEL over de aderlating alsof deze nog slechts historische beteekenis heeft.

Inderdaad wordt hier te lande (in Frankrijk bijvoorbeeld is dit anders) zoo goed als niet adergelaten, terwijl er, nog heden ten dage, een aanwijzing voor bestaat, die veelvuldig voorkomt. Dit is de acute insufficiëntie van het hart en vooral de meest voorkomende vorm, die van het linker hart, zich uitende als acuut longoedeem en verwante vormen van dyspnoe. Wie er getuige van geweest is, hoe hierbij, reeds tijdens het uitstroomen van het bloed door de aderlating, het

levensgevaar wijkt (een beterschap die door strophantine wordt bestendigd), zal de groote waarde van deze kunstgreep erkennen.

Gegeven het veel voorkomen van deze acute insufficiënties is het duidelijk, dat de huisarts de aderlating moet toepassen en beheerschen, opdat alles vlot verloope en het geen marteling wordt voor patiënt en dokter, maar de kleine kunstgreep blijft, die het is. Dit nu laat veel te wenschen over, de techniek dreigt verloren te gaan, hetgeen een leemte is in de geneeskundige opleiding en verzorging in ons land.

Rotterdam.

A. K. J. DE HAAS.

DE BEHANDELING VAN DAUWWORM MET BESTRAALD ERGOSTERINE.

Naar aanleiding van het stuk van collega J. R. PRAKKEN, *N. T. v. G.* van 24 September j.l., zou ik gaarne het volgende mededeelen:

Dezen zomer had ik, het stuk van KUIPERS gelezen hebbende, aan een kindje van ruim 5 maanden met een uiterst hardnekkig eczema seborrhoicum $3 \times$ daags 10 druppels davitamon-A gegeven, met treffend succes. Nadien heb ik nog 5 kinderen hiermee behandeld, ook met goede uitkomsten.

De ziektegeschiedenissen luiden als volgt:

Patiënt 1. A, een jongetje van ruim 5 maanden heeft een uitgebreid nat eczeem voornamelijk van hoofd en hals. De gewone dieet- en pastabehandeling helpt niet. Na toediening van 3×10 dr. davitamon A is na 2 weken de dauwworm veel verbeterd en na 1 maand genezen, hoewel de huid nog wat droog aanvoelt.

Patiënt 2. B, een jongetje van 2 jaar. Als zuigeling had het eczema seborrhoicum, waarvan hij heeft overgehouden de bekende rhagade achter het oor. Zalven, gedurende 2 jaar hierop gesmeerd, brengen geen verbetering, na 3×10 druppels davitamon A, is het kind in 2 weken genezen.

Patiënt 3. C, een jongen van 5 maanden heeft een nat eczeem voornamelijk op het hoofd. De gewone pasta's helpen niet. Den 28sten Juli 1932 komt de moeder mijn hulp inroepen voor een kastanje groot absces op het achterhoofd, dat ik met het mes open. Het eczeem ziet er erg nat uit. Ik geef 3×10 druppels davitamon A en op den 1sten September 1932 is het kind genezen.

Patiënt 4. D, een praematuur geboren zuigeling. Er ontwikkelt zich een nat eczeem, eerst op het hoofd en de billen, maar al spoedig over het geheele lichaam. Den 8sten September 1932 besluit ik davitamon A 3×5 druppels te geven, thans na 3 weken, is alleen het hoofdje nog niet beter, maar over de rest van het lichaam is de huid geheel droog en glad, en ik hoop dat over een week of twee ook dit kindje geheel beter zal zijn.

Patiënt 5. E, een meisje van $6\frac{1}{2}$ maand behandel ik reeds een maand of 2 voor eczema seborrhoicum, doch zonder het geringste succes. 3×10 druppels davitamon A brengen in korten tijd beterschap. Wanneer geen davitamon wordt gegeven, komen er weer plekjes in het gezicht. Dit in tegenstelling met patiëntje 3 van collega PRAKKEN.

Patiënt 6. F, een meisje van 4 maanden, een B. C. G. kindje, dat ik van de geboorte af ken, krijgt langzamerhand een uitgebreid eczema seborrhoicum. 2 Weken geleden ben ik met 3×5 druppels davitamon A begonnen en reeds thans is een belangrijke verbetering ingetreden.

Deze 6 gevallen hadden mij de hoop gegeven, dat er één crux medicorum minder bestond. Wat echter van de 12 patiëntjes van PRAKKEN gezegd?

De zelf- en dieetbehandeling ben ik tijdens de davitamonkuur onveranderd blijven toepassen.

Dat ook KUIPERS en VAN GULIK zulke gunstige resultaten zagen, kan niet liggen aan verschil van materiaal, zooals PRAKKEN vermoedt. Ik gaf davitamon A slechts aan de hardnekkigste gevallen, die ik reeds geruimen tijd met dieet en zelf behandeld had.

3 October, Gennep (L.).

J. MULLER.